

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יבמות-האשה רבה										
תנו רבנן:	יש חולץ לאמו מספק, לאחותו מספק, לבתו מספק.									◇	צט.
	כיצד? אמו ואשה אחרת ולהן שני זכרים, וחזרו וילדו שני זכרים במחבא, ובא בנה של זו ונשא אמו של זה ובנה של זו נשא אמו של זה, ומתו בלא בנים - זה חולץ לשתייהן וזה חולץ לשתייהן, נמצא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק.									■ ■	צט.
	לאחותו מספק כיצד? אמו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא, ובאו אחיהן שלא מאותה האם ונשאום, ומתו בלא בנים - חולץ לשתייהן, נמצא חולץ לאחותו מספק.									■ ■	צט.
	לבתו מספק כיצד? אשתו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא, ובאו אחיהן ונשאום, ומתו בלא בנים - זה חולץ לבתו מספק, וזה חולץ לבתו מספק.									■ ■	צט.
תניא, היה ר"מ אומר:	איש ואשה פעמים שמולידין חמש אומות.									◇	צט.
	כיצד? ישראל שלקח עבד ושפחה מן השוק, ולהן שני בנים ונתגייר אחד מהן - נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים									■ ■	צט.
	הטבילן לשם עבדות ונוקקו זה לזה - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד									■ ■	צט.
	שחרר את השפחה ובא עליה העבד - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד, וממזל									■ ■	צט.
	שחרר שניהם והשיאן זה לזה - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד, וממזר, וישראל.									■ ■	צט.
	מאי קמ"ל?									◇	צט.
	עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.									!	צט.
ת"ר:	יש מוכר את אביו להגבות אמו כתובתה. כיצד? ישראל לקח עבד ושפחה מן השוק ולהם בן, ושחרר את השפחה ונשא, ועמד וכתב כל נכסיו לבנה - נמצא זה מוכר את אביו להגבות לאמו כתובתה.									◇	צט.
	מאי קא משמע לן?									^	צט.
	כולה רבי מאיר היא, ועבדא מטלטלי, ומטלטלי משתעבדי לכתובה.									!	צט.
	ואיבעית אימא, הא קמשמע לן: עבדא כמקרקע דמי.									!	צט.
	האשה שנתערב ולדה בולד כלתה, הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו - בני הכלה חולצין ולא מייבמין, שהוא ספק אשת אחיו ספק אשת אחי אביו, בני הזקנה או חולצין או מייבמין, שספק אשת אחיו ואשת בן אחיו									■	צט.
	מתו הכשרים, התערובות לבני הזקנה - חולצין ולא מייבמין, שהוא ספק אשת אחיו ואשת אחי אביו, לבני הכלה - אחד חולץ ואחד מייבם.									■	צט.
	כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה - הרי אלו אוכלים בתרומה, וחולקין חלק אחד בגורן, ואינן מטמאין למתים, ואינן נושאין נשים בין כשרות בין פסולות									■	צט.
	הגדילו התערובות ושחררו זה את זה - נושאין נשים ראויות לכהונה, ואינן מטמאין למתים, ואם נטמאו - אינן סופגין הארבעים, ואינן אוכלין בתרומה, ואם אכלו - אינן משלמין קרן וחומש, ואינן חולקין על הגורן, ומוכרין את התרומה והדמים שלהן, ואינן חולקין בקדשי המקדש, ואין נותנים להם קדשים, ואין מוציאין שלהם מידיהם, ופטורין מן הזרוע ומן הלחיים ומן הקיבה, ובכורו יאה רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים.									■	צט.
	מתו הכשרים וכו'.									■	צט.
	אלא הנך משום דאיערוב להו להו פסולין?									⚡	צט.
רב פפא:	אימא: ומתו הודאין.									◇	צט.
	לבני הכלה - אחד חולץ וכו'.									■	צט.
	דוקא מיחלץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקפגע ביבמה לשוק.									◇	צט.
	כהנת שנתערב וכו'.									■	צט.
	חלק אחד, פשיטא									⚡	צט.
	אימא: חלק כאחד.									◇	צט.
	תנן כמ"ד: אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו									■	צט.

■ מִימְרָא - statement ⚡ קוּשְׁיָא - challenge ^ שְׁאֵלָה - question ! תִּירוּץ - answer ■ רְאִיָּה - proof	◆ חולקים - disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה - central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת - insertion of an earlier segment O מעשה - story	מקרא: - key	Talmud Navigator א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
יבמות-האשה רבה	מאן דאמר		
מִימְרָא			
אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	◇ ■ ■ ◆	צט:
יכול שיאמר: אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי, ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי	רבי יוסי:	◇ ■ ■ ◆	צט:
במקומו של ר' יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין, במקומו של ר' יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין.		■	צט:
מימי לא העדתי אלא עדות אחד, והעלו עבד לכהונה על פי	תניא, אמר רבי אלעזר בר צדוק:	■	צט:
העלו ס"ד? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן, צדיקים עצמן לא כ"ש		⚡	צט:
אלא אימא: בקשו להעלות עבד לכהונה על פי		■	צט:
חזא באתריה דר' יוסי, ואזל ואסהיד באתריה דרבי יהודה.		O	צט:
עשרה אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות, ואלו הן: חרש, שוטה, וקטן, טומטום, ואנדרוגינוס, והעבד, והאשה, והערל, והטמא, ונושא אשה שאינה הוגנת לו	ת"ר:	■	צט:
וכולן משגירין להם לבתיהם, חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו.		■	צט:
בשלמא חרש שוטה וקטן - לאו בני דיעה נינהו, טומטום ואנדרוגינוס - נמי בריה בפני עצמה נינהו, עבד - נמי דלמא אתי לאסוקי מתרומה ליוחסין, ערל וטמא - משום דמאיסי, נושא אשה שאינה הוגנת לו - משום קנסא. אלא אשה מאי טעמא לא?		⚡	צט: